

IMNUL ACATIST LA RUGUL APRINS AL MAICII DOMNULUI

Scris de Sandu Tudor, alias Ieroschimonahului Daniil sau călugărul Agaton

CONDAC I

Cine este Aceasta, ca zorile de albă și curată?
E împărăteasa rugăciunii, e Rugăciunea întrupată.
Stăpâna Porfirogenetă și Doamnă a Dimineții
Logodnica Mângâietorului, Preschimbător al vieții!
Spre Tine noi alergăm, arși, mistuiți de dor!
Ia-ne și pre noi părtași ai Sfântului munte Tabor.
Și fă-te și nouă
umbră și rouă,
Tu, adumbrirea
de dar,
să-și afle și firea noastră înnoirea
din zămislirea
de har.
Ca să-ți strigăm cu toată făptura
într-o deplină închinăciune,
Bucură-te tu Mireasă
urzitoare de nesfârșită rugăciune!

ICOS I

Fecioară a neînseratului Veac, Sfântă, Maică a Luminii!
ascultă-ne și pre noi ce din păcat,
nevrednicii fii ai tinii!
Prea blândă, bună, prea Sfântă Fecioară!
Cheia Domnului Iisus!
Dezleagă-ne blestemul ce ne-nzăvoară,
deschide-ne „Calea de Sus”,
Ca din aprinsa descoperire,
arcanе doritului Mire
și noi să putem cânta,
așa cum Moisi dezlegat de sanda,
cu fața-n văpaie de Rug
fierbinte de har Ție îți striga
unele ca acestea în amurg:
Bucură-te Tulpină de lumină a Rugului nemistuit!
Bucură-te Rouă Creștină prin care Dumnezeu s-a ivit!
Bucură-te Inel al unui foc ce-i mai presus de cer!
Bucură-te Lacrimă care topește tot lăuntricul ger!
Bucură-te Toiag cu floare întru a inimii călătorie!
Bucură-te Fir de răcoare izvorât în lăuntrica pustie!
Bucură-te Pecete de jar până în suflet pătrunsă!
Bucură-te Zăpadă a minții de nici o patimă ajunsă!
Bucură-te Măsura a opta a Împărăției din noi!
Bucură-te Învățătură scoasă din Bucuria de apoi!
Bucură-te Uimirea sărutată cu duhovnicească minune!
Bucură-te Mireasă urzitoare de nesfârșită rugăciune!

CONDAC II

Cum să ne aflăm odihna de la gânduri?
Maică Fecioară! Prea sfântă Fecioară!
Cum să ne rupem de-ale patimilor rânduri,
Ispitele prea înmulțite ce ne-nfășoară?

Dă-ne Tu „Știința de Taină” râvnită,
„Măiestria cea bună a-nduhovnicirii,
Cu ea să biruim firea robită
Până la scrumul despățimirii.
Și furați de „Ruga cu strigare luminoasă”
să putem și noi ridica
dintr-o laudă întreagă și nemincinoasă,
un psaltic și adevărat:
ALILUIA.

ICOS II

Aprinsă floare a necovârșitei Văpăi,
de Dumnezeu Născătoare.
Tu chip al păcii văzut în foc
într-un ocol nemăsurat de răcoare!
Vino spre noi, ajută-ne să aflăm,
sub blânda Ta îndrumare,
răsuflul cel larg al odihnitului sbor
din pieptul Porumbiței de argint,
pe care și împăratul Prooroc o vedea
peste culmile Vasanului plutind.
Și laolaltă vom cânta
cu îngerescul sobor
și cerul în cor
vom alătura
o podobie ca aceasta, cu stihuri așa:

Bucură-te Salt isihast cu zbor de binecuvântare!
Bucură-te Suflet odihnit sub cuvioasă răsuflare!
Bucură-te Roată avântată a Porumbelului de duh!
Bucură-te Pace așezată în cugetatul văzduh!
Bucură-te Zare arcuită cu heruvice aripi!
Bucură-te Vecie oprită în încăperea unei clipe!
Bucură-te Vâslă uriașă întru Suișul cel ales!
Bucură-te a cerului Sorbire cu subțiatec înțeleș!
Bucură-te Susur de tăcere cu lunecări de apă vie!
Bucură-te Roadă iscusită crescută de Filocalie!
Bucură-te Măiestrită aflare a tâlcului de închinăciune!
Bucură-te Mireasă urzitoare de nesfârșită rugăciune!

CONDAC III

Peste veacuri, Fecioară, eu te aud,
Prin gura lui Isaia, proorocul de jar.
Și-n cerul Scripturii vorba Ta sună
cu toate înălțimile de dar:
„Că iată, Prunc ni se naște și un Fiu nouă s-a dat.
Pe umăr, cu semnul stăpânitor, iar numele lui: Minunat,
Îngerul Marelui Sfăt, Dumnezeul cel iubitor,
Domnul păcii depline și Părinte al veacului viitor.”
Acesta e Numele Lui
numele celor cinci cuvinte,
Sfânt numele Domnului,
Pe care Iisus îl va purta.
Pământule tot! ia aminte,
cu toți, să putem striga:
ALILUIA

ICOS III

Dintr-o Maică de-apururi Fecioară
aşa s-a zămislit, s-a întrupat
Cel ce-a păzit nevătămat
Trupul rugului de pară.
Cuvântul de rostit s-a făcut
Numele Domnului de Slavă.
Dumnezeul cel nevăzut
ce-n inima focului s-a ghicit,
Faţa frumuseţii cereşti, Chipul cel nemărginit,
Pre sine s-a încăput
cu măsura s-a măsurat
şi aevea, Cel nenumit,
aci printre noi s-a arătat
în biruitor smerit
călare pe o asină.
Cercaţi dară şi voi, puterile Numelui de lumină.
Şi de la moarte la viaţă veţi trece
cu firea îndumnezeită;
ca să cântăm cu toţi laolaltă
limpede şi fără ispită:

Bucură-te Temeiul prin care: şi în noi Dumnezeu se încapă!
Bucură-te Putere, prin care: umblăm cu Iisus peste ape!
Bucură-te Milostivire, prin care: Hristosul ni s-a dăruit!
Bucură-te Linişte-n care: cu Numele Aminului ne-am plinit!
Bucură-te Răgazul în care: Logosul în noi se ascultă!
Bucură-te Pătrundere şi Împăcare cu firea noastră ocultă:
Bucură-te Blândeţe prin care: am ajuns Emanuilului frate!
Bucură-te Tăcere în care: Duhul în sânge ne bate!
Bucură-te Însingurare-n care: Cerul din inimă izbucneşte!
Bucură-te Limpezime în care: Îngerul în trup ni se urzeşte!
Bucură-te Curăţie prin care: Numele de Slavă e în lume!
Bucură-te Mireasă urzitoare de nesfârşită rugăciune!

CONDAC IV

Dragoste e Domnul în veac; Dragoste Numele său!
Cu toate străduinţele dragostei
Să ne pătrundem, adânc, de Dumnezeu
Ca Tine Fecioară ce-L porţi, să ne amintim că-L purtăm,
Că-n Dumnezeu cel viu noi trăim, suntem şi umblăm.
Şi orişunde vei merge, cu Domnul tu să te ştii!
Şi dintru virtutea de la Domnul şi virtutea ta va spori.
Cu fiecare
fir de răsuflare
Numele Domnului vom chema
Ca să strigăm laolaltă-n sărbătoare
ca o singură făptură:
ALILUIA.

ICOS IV

De la Tine înţelegem Fecioară stăruinţa cea neînţeleasă
şi pururea pomenirilor line din ruga smerită şi ştearsă.
Da, firea apei e moale; a pietrei, nespus de vârtoasă.
Dar ulciorul de deasupra de piatră, cu prelingerea lui din
atârnare,
Din picurul boabei de apă, găureşte piatra cea tare.
Fecioară şi Tu, aşa dar,

stăruiește cu a Ta milostivire
peste aspra noastră împietrire.
Și biruindu-ne cu picul de har
să-ți cântăm în imn de slăvire:

Bucură-te Îndrăzneala gingășii din zicerea Sfântului Nume!
Bucură-te Ulcior al picurării cu stăruință anume!
Bucură-te Înfiorare de sciptru din piatra albă a Domnului!
Bucură-te Fagure dulce a lui Iisus, Fiul Omului!
Bucură-te Danie de gând cea a Hristosului meu!
Bucură-te Împărtășanie de cuvânt din întruparea lui Dumnezeu!
Bucură-te Revărsare de mir pe care Fiul ne-o dă!
Bucură-te Metanie în fir a lui „Doamne miluiește-mă!”
Bucură-te Iureș ce mă răpește și pe mine păcătosul!
Bucură-te Noian de pomenire care-și sporește prisosul!
Bucură-te Harică depanare a unei Chemări de minune!
Bucură-te Mireasă urzitoare de nesfășită rugăciune!

CONDAC V

Fecioară Sfântă, în fața Ta
pururi de în veac rușine se vor da
cugetarea și ritorii înțelepciunii.
Că Tu ești Pecetea nestrucăciunii,
Poarta, pentru cei isteți, încuiată,
și Pilda vie de trăirea minunii.
Tu știi că viața nu ne-a fost dată
să fie numai răstălmăcită,
Căci se cere mult mai bogată
decât să fie numai trăită.
Ea-i dincolo de gând, dincolo de loc,
dincolo de șirul de clipe al dăinuirii.
E oglinda unui cerc lăuntric de foc
peste adâncurile inimii și înfăptuirii,
E a Cuvântului Lumii, ce pentru ea se vrea,
cale și întrupare, spre veșnic:
ALILUIA.

ICOS V

Fecioară, Preacurată Maică, Tu ești într-adevăr Trezie;
voința frunții, în mir adunate
ochiul cel dinlăuntru, deschis în rotundul zărilor toate,
inimă cu centrul învins de străvezimea stărilor curate.
Tu ești cea mai dreaptă luare aminte
care-n puterea agerimii unește, dincolo de cuvinte.
Într-un fulger al minții,
ascuțimea gândului de ghiață
cu înflăcărarea iureșului de viață,
caldul și recele făcut cruce
care pe înțelesul cel înalt îl aduce.
Dar trezia aceasta e trezie de prunc,
clară cheie de adânc
cu repeziș iute și străin
ce cu nimic nu clintește sufletul Tău cel lin,
ci dimpotrivă, îți dă Sfânta Simplitate
de care pururi noi ne uimim
și față de care,
pe cât se poate,

ne plecăm să cântăm
întreaga suflare:
Bucură-te Cruce a înflăcăării și agerimii Alesului!
Bucură-te Osia Cerului cu Luceafărul Înțeleșului!
Bucură-te Spargerea gândurilor și a zadarnicului stup!
Bucură-te Oglinda cea nevăzută, de dincolo de trup!
Bucură-te Cămara cea mai dinlăuntru a sufletului meu!
Bucură-te Palat minunat al pomenirii lui Dumnezeu!
Bucură-te Alăută a inimii sub arcușul de gând!
Bucură-te Cântec de cinci strune într-una chemând!
Bucură-te Muzică negrăită a celei de-a doua nașteri!
Bucură-te Sărbătoare tăcută a desăvârșitei cunoașteri!
Bucură-te Logodnă la Numele cel de înțelepciune!
Bucură-te Mireasă, urzitoare de nesfârșită rugăciune!

CONDAC VI

Tu Fecioară Sfântă!
Maică neispită de nuntă!
Tu ești singura inimă de om întru care, nescăzut,
Numele de mărire cântă,
Din tot rostul lui cel viu și neprefăcut.
De Tine, pentru aceasta, cât ne uimim, Preacurată,
Fiindcă numai în Tine, ca niciodată,
inima omului
au bătut și bat laolaltă.
Rugăciunea, ca un ornic al gândului și al cerului,
curge la lăuntru Tău
și se îngemănează, acolo,
cu psaltirea subțire a misterului,
lângă dragostea lui Dumnezeu.
O! Tu Căruță de lumină neîntinată, nescăzută, ne-nserată!
Învață-ne și pe noi înțelepciunea inimei, Binecuvântată!
Și așa, îmbunați și vrednici,
ca unei biserici,
din toată făptura ție ne vom da,
ca drept și Sfânt să putem zice:
ALILUIA.

ICOS VI

Maică a Domnului! Inimă de Lumină!
Maică a Domnului! Inimă a Pământului!
Maică a Domnului! Inimă Fără-vină!
Maică a Domnului! Inima Cuvântului!
La Tine venim rușinați și scăzuți
cu trupul apus și genunchii înfrânți;
că din nepricepere, inima noastră s-a întunecat nespun.
Lăsatu-ne-a pe căile minții noastre, Domnul să umblăm.
Dar iată, acum la Tine venim, Maica Lui Iisus!
Primeștenne ca pe niște pietre ale vieții
dornice de bucuriile dimineții,
Dimineții celei ne-înserate;
și zidește-ne cu inimi noi și curate
ca să-ți cântăm:

Bucură-te Tu Arca de alianță a sufletului meu!
Bucură-te Cufăr fermecat cu Numele lui Dumnezeu!
Bucură-te Corabie vie ce plutește peste tainele Lumii!

Bucură-te Sicriaș ferit de toate zădărniciile humii!
Bucură-te Tronule pe care viața se întemeiază!
Bucură-te Cutie de cântec prin care sună o rază!
Bucură-te Tu Ladă lăuntrică a tuturor comorilor de har!
Bucură-te Chivot de gând al prea duhovnicescului altar!
Bucură-te Naos al cerurilor în care mintea-i liturghisitor!
Bucură-te Sipet de foc din pieptul nostru al tuturor!
Bucură-te Biserica prea doritoare cu Hristos să se cunune!
Bucură-te Mireasă urzitoare de nesfârșită rugăciune!

CONDAC VII

Prea Sfântă, Prea Mărită, Prea Frumoasă, Prea Binecuvântată Mireasă!
A cerurilor toate, Împărăteasă,
care ai Apostoli drept alai, îngeri drept buni soli și pofitori,
Evangheliștii, cronicari și scriitori,
Curte largă bine aleasă,
ca Tine dumnezeeește de luminoasă,
de lină, de blândă, de cuvioasă, de primitoare cerește;
Dar așa precum cântă și vorbește
Din Slovă și Sfânta Cântarea Cântărilor,
Tu mai ești și nespus de cumplită, ca niște oștiri sub steagurile lor.
Ești clară, ești senină și ascuțită în chip neîmblânzitor.
Veghetoare și apărătoare a tuturor lucrurilor sfinte,
a prea bunelor haruri:
celor din taine, cele din Daruri,
din odoare, din semne, din cuvinte.
Fiindcă la nunta Marelui Mire
e cerută o grijă de întreaga neprihănire.
Nu este îngăduită necurăția ochilor și a hainelor.
Nimeni dar, dintre acei ce sunt „neînvățații tainelor”,
de unele ca acestea să nu se atingă.
Cine va lăsa porcii din mărgăritare să se hrănească,
și-n vasele sfinte câinii să lingă?
Îndemnarea ca și primirea este numai duhovnicească.
Vino dar și tu smerit împăcat și curat!
Și așa cu toții laolaltă vom striga
din bucurie întreagă și înaltă:
ALILUIA.

ICOS VII

Maica Domnului! Duhovnica bună a pământului!
Păstrătoarea Predanii Cuvântului,
Tu ai la Ierusalimul cerului,
în latura lui cea nouă tăcută,
o sfântă și mare Mănăstire nevăzută,
unde îți stau grabnic ajutor,
toți cei ce sunt ai „lepădării de sine” adavărați sânguitori,
toți cei ai cetelor de Aschitei,
ai cetelor de monahi, de pustnici și anahoreți,
de sihaștri și de duhovnici înțelepți
și care au în grija lor,
ca pe niște comori de binecuvântare:
straja, asprimea și muștrarea,
toate cele lămuritoare, curățitoare și îndreptătoare,
ale neprihănirii și milostivirii Tale, celei necovârșite,
toate cele care la un loc sunt numite:
„Învățătura de taină” sau „Moștenirea Sfinților”,

și pe care la îndemână, le avem și noi vădite,
în hrisoavele, scripturile și vorbele Părinților,
pentru care de-apururi nu vom ști a Te lăuda,
a Te cinsti, a Te preamări, decât numai cântându-ți așa:

Bucură-te Porfira bucuriei Împărătești a Aminului!
Bucură-te Plinătate de har din lacrima Spinului!
Bucură-te Rădăcină pascală a bucuriilor noi!
Bucură-te Pace sobornicească statornicită în noi!
Bucură-te Raiule rodit de toate ploile bucurii!
Bucură-te Strălucire prea clară din privirile copilării!
Bucură-te Trandafir cu rouă dintru cămările noastre de taină!
Bucură-te Suflet înlăcrimat și îmbrăcat cu lumina ca și cu o haina!
Bucură-te Safir al cerului pe inima noastră picurat!
Bucură-te Bucurie după care vine Liniștea cea de Sabbat!
Bucură-te Epitalam înveșnicit peste Tăcerea de minune!
Bucură-te Mireasă urzitoare de nesfârșită rugăciune!

CONDAC VIII

Doamne, Iisuse Hristoase,
Domnul meu blând!
Către Tine mă aplec cu fruntea.
Ca Toma îmi pun mâna la locul cel sfânt.
Strâns și oprit în mine, fără de cuvânt,
aștept ca orbu, puntea
Luminii din adânc, cea fără înserare
și care în tot omul, ca un lăuntric soare
ne luminează întreg în încăperea ființii.
Cum nu Te văd de noapte, grosimea de păcate, Te pipai
cu sfială
cu degetul nădejdiei, cu degetul credinții,
cu deget bănuială,
cu deget de dorire și chiar de îndoială,
și neajuns aș pune și cealaltă mână,
Din inima străpunsă de fulger, de arsură,
îndurerat și dulce, cu răsuflarea îngână
Chemarea Ta întreagă și fără voia mea,
Bătaia rugăciunii aleargă spre lumină într-un:
ALILUIA.

ICOS VIII

Maică a Domnului, Doamnă de Taină,
Doamna nădejdiei, a nopții albastre,
Stăpână cu trei luceferi pe haină,
și Sfântă Anghiră a nemerniciilor noastre!
Către Tine din nou, iată am venit
risipit de lume, de gânduri robit.
Că după sfatul cel bun și Binecuvântare,
părtaș m-am făcut la mântuirea mea.
Mi-am pus hotărâre îndreptată și tare
să silesc toată Vreamea în a mă ruga.
Dar idol de țărână, cugetul meu,
nu-mi dă răgaz să mă statornicesc
în lucrarea de rugă, la locul lui Dumnezeu,
cel din temeiul inimii, către care râvnesc.
Ajută-mă dară, Ajutătoarea mea,
în „Zicerea necurmată” să mă pot întemeia.

Ajută-mă și de-apururi Ție voi cânta:

Bucură-te Maica Domnului întruparea înțelepciunii!
Bucură-te Puterea Fecioarei, adevăratul suflet al Lumii!
Bucură-te Prea-Sfințitul Trup, Loc de Dumnezeu încăpător!
Bucură-te Sfânta Sfintelor, tainiță din inima tuturor!
Bucură-te Comoara cea de gând dintru mințile cele smerite!
Bucură-te Hărăzire cumplită a tuturor virtuților negrăite!
Bucură-te Cădelniță neodihnită a rugăciunilor necurmate?
Bucură-te Unirea într-un cuget a tuturor Bisericilor împăcate!
Bucură-te Fulger care pre sufletele credincioșilor le strălucești!
Bucură-te Ajutorință până și-n păcate celor neduhovnicești!
Bucură-te Acoperământ care Te așterni deplin peste orice slăbiciune!
Bucură-te Mireasă, urzitoare de nesfârșită rugăciune!

CONDAC IX

O! Maică a Domnului de-apururi curată
Ca nouă alăute și nouă potire,
fiecare rugăciune a noastră să fie
în revărsarea ei necurmată.
Și către Sfânta Treime, suită bucurie,
aducerea ei prea binemirezmată,
de pe palmele Tale către Hristosul Mire
să-și treacă prinosul de dreaptă slăvire!
Ca să putem cu Cerurile toate striga
într-o îmbrățișată necovârșire,
cel mai presus:
ALILUIA.

(Aceasta se zice de trei ori).

Iar după aceasta se citește din nou ICOS I și CONDAC I.